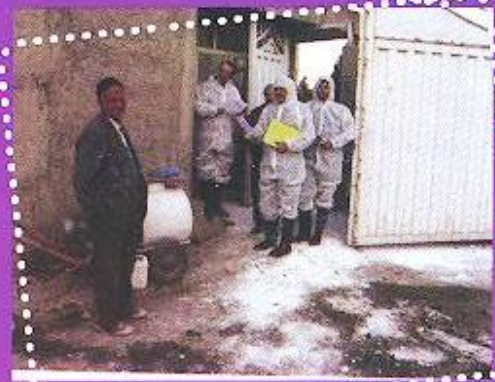

نشانه های بیماری در گوسفند و بز

- شدت علائم در گوسفند و بز (خصوصاً بز) نسبت به گاو کمتر بوده.
- اولین نشانه های بیماری تب برفکی در گوسفند و بز لنگش می باشد.
- تاول های ریزی در ناحیه سم و داخل دهان بروز می نماید
- در بره ها همانند گوساله شدیدتر بوده و گاهی با تلفات بالا همراه می باشد.
- حیوانات وحشی زوج سم مانند گوزن، آهو و گراز نیز به این بیماری مبتلا می شوند.

پیشگیری و کنترل بیماری

- پیشگیری و کنترل بیماری تب برفکی به دلایل عفونت زائی شدید آن، تغییرات آنتی ژنتیکی ویروس و پیدایش تیپ های جدید آن و بقاء عفونت و بیماری در یک جمعیت و منطقه بسیار مشکل می باشد.
- اقدامات بهداشتی - قرنطینه ای به منظور جلوگیری از ورود ویروس تب برفکی ضرورت دارد.
- مراقبت بالینی و آزمایشگاهی به منظور شناخت تغییرات بیماری و ماهیت سویه های در گردش.
- واکسیناسیون و ایجاد پوشش ایمنی در جمعیت هدف با استفاده از واکسن کشته.
- آموزش کارکنان و آموزش ترویجی دامداران.
- در محل درب ورود و خروج دامداری حوضچه ضد عفونی ایجاد شود.
- استفاده از مایع ضد عفونی همراه با آب در حوضچه ضد عفونی درب ورودی دامداریها
- ورود کلیه وسایل نقلیه به داخل دامداری ممنوع شود.
- در قسمت ورودی دامداریها سرویس بهداشتی مناسب جهت دوش گرفتن، تعویض لباس، چکمه و ابزار کار در نظر گرفته شود.

بیماری

تعریف بیماری تب برفکی

بیماری تب برفکی یک بیماری ویروسی شدت واگیر بوده که خسارت اقتصادی مستقیم و غیرمستقیم از قبیل کاهش شیر، گوشت، تلفات دامهای جوان و کاهش باروری، به سرمایه دمی وارد می سازد.

عامل بیماری تب برفکی

ویروس عامل بیماری از خانواده پیکورنا و یریده و جنس آفتوویروس بوده که در این جنس ۷ سروتیپ بنام های O - A - C - ۱ - ASIA و سوبه های آفریقایی SAT۲ - SAT۳ - SAT۱ قرار دارند.

اهمیت بیماری تب برفکی

- ۱- مقاومت ویروس بیماری تب برفکی در شرایط محیطی زیاد است.
- ۲- شدت ضایعات و نشانه های بالینی بیماری در گاوهای نژاد خالص و پرتولید از جمله گاوهای هولشتاین و دورگ زیادتر است.
- ۳- بیماری همراه با خسارت جبران ناپذیر و غیرقابل بازگشت ورم پستان - کاهش شدید شیر - سقط جنین - ناباروری، کاهش وزن و هزینه های کلان درمان دامهای مبتلا می باشد.
- ۴- در دامهای جوان بیماری همراه با شدت ضایعات و همچنین تلفات بالا می باشد.

راههای انتقال بیماری

- ۱- مهمترین و اصلی ترین راه انتقال و انتشار بیماری از طریق تماس مستقیم دام آلوده با دام حساس می باشد.
- ۲- در مراحل اولیه بیماری ویروس از طریق انتشار تنفسی سبب بروز بیماری در دام حساس می شود.
- ۳- گوساله ها در اثر خوردن شیر دامهای مبتلا و لیسیدن گوساله توسط مادران مبتلا به بیماری مبتلا شده و شکل حاد بیماری در آنها رخ می دهد.

- ۴- ابزار و وسایل آلوده از جمله سرنگ، سرسوزن، وسایل تلقیح مصنوعی، رفت و آمدهای وسائط نقلیه و تردد افراد می تواند سبب انتقال بیماری شوند.

نشانه های بالینی بیماری در گاو

- ۱- ویروس عامل بیماری پس از ورود به بدن دام حساس، طی یک دوره کوتاه ۵ تا ۷ روز و تکثیر در سلولهای پوششی با ورود به خون نشانه های بالینی خود را با تبی بالا ۴۰-۴۱ درجه، کاهش شیر، افزایش بزاق، پیدایش بشورات و تاول های اولیه در دهان، سطح زبان و مخاطات لثه و لب ها ایجاد می نماید.
- ۲- تاول در دست و پا بویژه شکاف بین سمی و تاج سم.
- ۳- بر روی سر پستانک ها و قسمت های پستان در فرم پستانی بیماری بشورات و تاول مشاهده می شود.
- ۴- در گوساله ها بواسطه حساسیت بالای آنها، بروز بیماری همراه با تلفات بالا و گاهی تلفات بدون بروز علائم در اثر ابتلاء به فرم قلبی مشاهده می شود.